

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
23. juni 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-146/13	Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Det fastslås, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse er en nullitet, subsidiært annulleres den i det hele. Subsidiært fastslås, at følgende er en nullitet: a) Artikel 9, stk. 1, i sin helhed og artikel 9, stk. 2, i det omfang, det er anført i dette søgsmåls femte anbringende. b) Artikel 18, stk. 2, i sin helhed og alle forordningens henvisninger til Den Fælles Patentdomstol som domstolsordning og retskilde for det europæiske patent med ensartet retsvirkning. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Mundtlig forhandling	01.07.14
C-147/13	Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger annulleres, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært annulleres artikel 4 og 5, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Mundtlig forhandling	01.07.14
C-359/13	Martens Sagen vedrører: 1A. Skal EU-retten, især artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene indstiller studiestøtten til en	Mundtlig forhandling	02.07.14

	<p>uddannelse uden for EU til et voksent barn, over for hvem en i Belgien bosat grænsearbejder med nederlandsk tatsborgerskab, som arbejder dels i Nederlandene, dels i Belgien, har forsørgerpligt, og dette sker på det tidspunkt, da grænsearbejdet ophører, og arbejdstageren nu kun arbejder i Belgien, og med den begrundelse, at barnet ikke opfylder betingelsen om at have boet i Nederlandene i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den pågældende undervisningsanstalt?</p> <p>1B. Såfremt spørgsmål 1A skal besvares bekræftende, og det antages, at de øvrige betingelser for studiestøtte er opfyldt, er EU-retten da til hinder for, at studiestøtten tilkendes for en periode, der er kortere end varigheden af den uddannelse, som studiestøtten er bevilget til?</p> <p>Såfremt Domstolen ved besvarelsen af spørgsmål 1A og 1B når til den afgørelse,</p> <p>at reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ikke er til hinder for, at der i perioden fra november 2008 til juni 2011 eller i en del af denne periode ikke tilkendes Babette Martens nogen studiestøtte: 2. Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger studiestøtten til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?</p>		
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>	Dom	10.07.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-658/11	<p>Parlamentet mod Rådet</p> <p>Annulatio af Rådets afgørelse 2011/640/FUSP af 12. juli 2011 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og tilknyttede, beslaglagte genstande fra den EU-ledede flådestyrke til Republikken Mauritius og om forholdene for de mistænkte pirater efter overførsel – valg af retsgrundlag – forpligtelse til straks at underrette Europa-Parlamentet fuldt ud i alle faser af proceduren og opnå Parlamentets godkendelse før indgåelsen af aftalen – tilsidesættelse af artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 10, TEUF</p>	Dom	24.06.14
C-76/13	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har undladt at opfylde Domstolens dom af 7. oktober 2010 i sag C-154/09, Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en tvangsbøde på 43 264,64 EUR for hver dag, den har undladt at opfylde dommen i sag C-154/09, fra datoen for afsigelse af dommen i nærværende sag og indtil sagsøgeren fuldt ud har opfyldt dommen i sag C-154/09. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på et fast beløb på 5 277,3 EUR for hver dag, den har undladt at opfylde dommen fra den 7. oktober 2010, som er datoen for afsigelse af dommen i sag C-154/09 indtil:</p> <p>— datoen for opfyldelse af nævnte dom, såfremt Domstolen måtte fastslå, at Den Portugisiske Republik reelt har opfyldt den, før der afsiges dom i nærværende sag</p> <p>— datoen for afsigelse af dom i nærværende sag, såfremt Domstolen måtte fastslå, at dommen i sag C-154/09 reelt ikke er blevet opfyldt før afsigelse af dommen i nærværende sag</p> <p>Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	26.06.14
C-166/13	<p>Mukarubega</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, hvilken ret udgør en integrerende del af det grundlæggende princip om respekt for retten til forsvar og i øvrigt er fastsat ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den pålægger en forvaltning, som påtænker at træffe en afgørelse om tilbagesendelse af en udlænding med ulovligt ophold – uanset om denne tilbagesendelsesafgørelse er eller ikke er en følge af et afslag på opholdstilladelse, og bl.a. under omstændigheder, hvor der er en risiko for, at den pågældende vil forsvinde – at give den pågældende lejlighed til at fremsætte bemærkninger? 2) Tillader den opsættende virkning af den retslige procedure ved en forvaltningsdomstol at fravige en udlænding med ulovligt opholds mulighed for forudgående at kunne fremføre sine synspunkter i forhold til en bebyrdende udsendelsesforanstaltning, som påtænkes truffet over for vedkommende?</p>	GA	26.06.14
C-249/13	<p>Boudjlida</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvad omfatter retten til at blive hørt, som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, [org. s. 8] for en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt i en EU-medlemsstat, og som skal omfattes af en tilbagesendelsesafgørelse? Omfatter denne ret navnlig retten til at blive sat i stand til at analysere samtlige de elementer, som lægges vedkommende til last, for så vidt angår dennes opholdsret, ret til at</p>	GA	26.06.14

	<p>udtale sig, mundtligt eller skriftligt, efter en rimelig betænkningstid samt modtage bistand fra en rådgiver efter eget valg? 2) Bør indholdet af denne rettighed i givet fald tilpasses eller eventuelt begrænses under hensyntagen til tilbagesendelsespolitikens mål af almen interesse, som er fastsat ved ovennævnte direktiv af 16. december 2008? 3) Hvilke former for tilpasning bør i bekræftende fald være tilladt, og efter hvilke kriterier?</p>		
C-573/12	<p>Ålands Vindkraft</p> <p>Sagen vedrører: 1. Den svenske el-certifikatordning er en national støtteordning, som forpligter elleverandører og visse el-forbrugere i medlemsstaten til at købe et el-certifikat modsvarende en procentdel af deres salg eller forbrug, uden at der direkte stilles krav om, at elektriciteten købes fra samme kilde. El-certifikatet uddeles af den svenske stat, og er et bevis på, at der er produceret en vis mængde vedvarende energi. Producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder oppebærer en indtægt fra salget af el-certifikaterne som en yderligere indkomst ud over produktionen af elektricitet. Skal artikel [2], litra k), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes således, at de tillader en medlemsstat at anvende en national støtteordning som beskrevet ovenfor, hvor kun producenter, som er geografisk beliggende på det nationale område, kan indgå, og som bevirker, at disse producenter begunstiges økonomisk i forhold til de producenter, som ikke kan få tildelt et el-certifikat? 2. Skal en ordning som den, der er beskrevet i det første spørgsmål – i lyset af artikel 34 [TEUF] – anses for at udgøre en kvantitativ restriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan en sådan ordning da anses forenelig med artikel 34 [TEUF] for så vidt angår formålet om at fremme produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder? 4. Hvordan påvirker det vurderingen af de nævnte spørgsmål, at den begrænsning, der er indført i støtteordningen, til kun at omfatte nationale producenter, ikke er udtrykkeligt reguleret i den nationale lov?</p>	Dom	01.07.14
C-350/12 P	<p>Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom fra Retten ophæves. Der afsiges endelig dom vedrørende genstanden for denne appelsag. Sagsøgeren i sag T-529/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og nærværende appelsag.</p>	Dom	03.07.14
C-129/13 og C-130/13	<p>Kamino International Logistics m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar egnet til at have direkte virkning ved de nationale domstole? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a. Skal det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar fortolkes således, at dette princip er tilsidesat, såfremt adressaten for en truffet afgørelse ganske vist ikke er blevet hørt, før forvaltningen udstedte en bebyrdende forvaltningsakt til ham, men har fået lejlighed til at blive hørt i en efterfølgende administrativ (klage)fase, der går forud for en prøvelse ved domstolene? b. Fastsættes retsvirkningerne af forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar i national ret? 3. Såfremt spørgsmål 2b besvares benægtende: Hvilke omstændigheder kan de nationale domstole tage hensyn til ved fastsættelsen af retsvirkningerne, og kan de især tage hensyn til, at sagen ville have fået et andet udfald uden forvaltningens tilsidesættelse</p>	Dom	03.07.14

	af det EU-retlige princip om respekten for retten til forsvar?		
C-165/13	<p>Gross</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed [org. s. 2] med forbehold af den systematiske sammenhæng med samme direktivs artikel 7, stk. 3, til hinder for en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken en person, der med handel for øje har oplagt punktafgiftspligtige varer, som i en anden medlemsstat er overgået til forbrug, ikke bliver afgiftspligtig, hvis han først har erhvervet varerne fra en anden person, efter at indførselstransaktionen er tilendebragt?</p>	Dom	03.07.14
C-189/13	<p>Da Silva</p> <p>Sagen vedrører: Er EU-retten til hinder for en national lovgivning, som med fængselsstraf straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse, når denne tredjelandstatsborger ikke har været undergivet tvangsforanstaltninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008.</p>	Dom	03.07.14
C-302/13	<p>flyLAL-Lithuanian Airlines</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Skal en sag, hvori der nedlægges påstand om erstatning for skade og tab og om, at de sagsøgte adfærd, bestående i indgåelse af en ulovlig aftale og misbrug af en dominerende stilling, erklæres ulovlig, og som er støttet på anvendelsen af almengyldige retsakter i en anden medlemsstat, anses for en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets forordning (EF) nr. 44/2011, når der henses til, at ulovlige aftaler er ugyldige fra tidspunktet for deres indgåelse, og at vedtagelsen af en retsregel derimod er en statslig handling på det offentligretlige område (<i>acta iure imperii</i>), som er underlagt de folkeretlige regler om stateres jurisdiktionelle immunitet over for retter i andre stater?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende (dvs. hvis der er tale om en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningen), skal erstatningssøgsmålet da anses for en sag vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer i henhold til forordningens artikel 22, stk. 2, hvorved der er mulighed for ikke at anerkende retsafgørelsen i medfør af forordningens artikel 35, stk. 1?</p> <p>3) Såfremt genstanden for erstatningssøgsmålet henhører under anvendelsesområdet for forordningens artikel 22, stk. 2, (enekompetence),</p>	GA	03.07.14

	<p>har retten i den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, da pligt til at efterprøve, om der foreligger sådanne omstændigheder som er opregnet i forordningens artikel 35, stk. 1, i forbindelse med anerkendelsen af en retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler?</p> <p>4) Kan klausulen om grundlæggende retsprincipper i forordningens artikel 34, stk. 1, fortolkes således, at anerkendelsen af en retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler, er i strid med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i en medlemsstat, 1) hvis det primære grundlag for iværksættelsen af de foreløbige og sikrende retsmidler er det påståvnte beløbs anseelige størrelse, uden at der er foretaget en rimelig og begrundet beregning heraf, og 2) hvis anerkendelsen og fuldbyrdelsen af den pågældende retsafgørelse kan påføre de sagsøgte parter et tab, som sagsøgeren – et selskab, der er erklæret konkurs – ikke har mulighed for at erstatte i tilfælde af, at erstatningssøgsmålet forkastes, hvilket kan have indvirkning på de økonomiske interesser hos den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, hvorved statens sikkerhed således bringes i fare, henset til at Republikken Letland ejer 100% af aktierne i Lidosta Rīga og 52,6% af aktierne i AS Air Baltic Corporation?</p>		
C-417/13	<p>Starjakob</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, artikel 16 og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF. Grundet det præjudicielle spørgsmåls længde henvises til selve den præjudicielle forelæggelseskendelse for uddybning.</p>	GA	03.07.14
T-16/11	<p>Nederlandene mod Kommissionen</p> <p>Sagsøgerens påstande: Artikel 1 i Kommissionens afgørelse 2010/668/EU af 4. november 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlems-staterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, i det omfang den vedrører Nederlandene og en finansiell korrektion på (i alt) 28 947 149,31 EUR, som er anvendt på udgifter, der er anmeldt for årene 2003-2008 inden for rammen af kvoteordningen for produktion af kartoffelstivelse.</p>	Dom	03.07.14
T-155/13	<p>Zanjani mod Rådet</p> <p>Påstande: Annullation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger</p>	Dom	03.07.14

	<p>over for Iran (EUT L 356, s. 71). Annullation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55). Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran erklæres uanvendelige i det omfang artikel 19, stk. 1, litra b) og c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) finder anvendelse på sagsøgeren, og det fastslås, at sagsøgeren ikke er omfattet af de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen.</p>		
T-181/13	<p>Sharif University of Technology mod Rådet</p> <p>Påstande: Annullation af bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012, bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010, bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 og bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 for så vidt som de angår sagsøgeren, og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.</p>	Dom	03.07.14
T-157/13	<p>Sorinet Commercial Trust Bankers mod Rådet</p> <p>Påstande: Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder«) i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres. Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder«) i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	03.07.14
T-565/12	<p>National Iranian Tanker Company mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at annullationen får virkning øjeblikkeligt og at den ikke kan udsættes.</p> <p>Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	03.07.14
C-83/13	<p>Fonship et Svenska Transportarbetar-förbundet</p> <p>Sagen vedrører: Finder reguleringen i EØS-aftalen om fri bevægelighed for tjenesteydelser, søtransportydelser – hvilken regulering har sit sidestykke i EF-traktaten – anvendelse på et selskab med hjemsted i en EFTA-stat, for så vidt angår dets virksomhed i</p>	Dom	08.07.14

	form af transportydelser til en EF-medlemsstat eller en EFTA-stat med et fartøj, som er registreret i et tredjeland udenfor EF/EØS-området, hvis flag fartøjet fører?		
T-329/12 og T-74/13	Al-Tabbaa mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj 2012 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 126, s. 9) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	09.07.14
C-171/13	Demirci e.a. Sagen vedrører: 1. Skal artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, henset til tillægsprotokol-lens artikel 59, fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemt ordning i en medlemsstat, såsom artikel 4a i Toeslagenwet, hvorefter en tillægsydelse, der er tilkendt i henhold til den nationale lovgivning, inddrages når ydelsesmodtagerne ikke længere bor på denne stats område selv om ydelsesmodtagerne har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten samtidig med, at de har bevaret deres tyrkiske statsborgerskab? 2. Såfremt Domstolen ved besvarelsen af det første spørgsmål fastslår, at de pågældende kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, men inden for de rammer, der følger af tillægsprotokollens artikel 59, skal tillægsprotokollens artikel 59 da fortolkes således, at den er til hinder for, at tillægsydelsen til tyrkiske statsborgere, såsom de berørte parter, fortsat ydes fra det tidspunkt, hvor unionsborgere ikke længere har ret hertil i medfør af EU-retten, selv om denne ydelse i medfør af national ret gennem længere tid fortsat blev udbetalt til unionsborgere?	GA	10.07.14
C-198/13	Julian Hernández e.a. Sagen vedrører: 1. Er bestemmelsen i artikel 57 i lov om statuten for arbejdstagere, sammenholdt med artikel 116, stk. 2, i den konsoliderede bekendtgørelse af lov om fremgangsmåden ved indgåelse af arbejdsaftaler, som omhandler Kongeriget Spaniens praksis med, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, direkte til arbejdstagerne at udbetale de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter anlæggelsen af sagen ved den kompetente ret, omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens – nærmere bestemt bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 3 og 4, samt artikel 3, 5 og 11? 2. Hvis svaret er bekræftende, vil Kongeriget Spaniens praksis med, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, direkte til arbejdstagerne at udbetale de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter sagsanlægget, men kun i forbindelse med afskedigelser, der retsligt er erklæret uberettigede, og ikke i forbindelse med dem, der retsligt er erklæret ugyldige, da være i strid med artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og under alle omstændigheder med EU-rettens almindelige princip om lighed og forbud mod forskelsbehandling? 3. I samme retning som i det foregående spørgsmål ønskes oplyst, om en retsinstans som den, der forelægger spørgsmålet, kan undlade at anvende en lovgivning, som	Dom	10.07.14

	tillader, at [org. s. 28] Kongeriget Spanien, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, direkte til arbejdstagerne udbetaler de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter sagsanlægget, men kun i forbindelse med afskedigelser, der retsligt er erklæret uberettigede, og ikke i forbindelse med dem, der retsligt er erklæret ugyldige, når der mellem de to typer hvad angår dette spørgsmål (»salarios de tramitación«) ikke kan fastslås objektive forskelle?		
C-420/13	<p>Netto Marken Discount</p> <p>Sagen vedrører: Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkning af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker af 22. oktober 2008 (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25):</p> <p>1) Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at der med begrebet en tjenesteydelse i bestemmelsens forstand også skal forstås detailhandel med tjenesteydelser? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at tjenesteydelser, der udbydes af detailhandleren, indholdsmæssigt skal konkretiseres i lige så høj grad som de varer, detailhandleren sælger? a) Er tjenesteydelserne tilstrækkeligt konkretiseret, såfremt følgende er anført aa) alene tjenesteydelsesområdet generelt eller generelle angivelser bb) alene klasse(r) eller cc) hver enkelt konkret tjenesteydelse? b) Skal disse oplysninger da lægge fast på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller er der ved angivelse af generelle angivelser eller klasser mulighed for at udskifte eller supplere? 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet</p>	Dom	10.07.14
C-421/12	<p>Europa- Kommissionen mod Kongeriget Belgien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 3 sammenholdt med artikel 2, litra b) og d), i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (1), idet det har udelukket udøvere af liberale erhverv såsom tandlæger og fysioterapeuter fra anvendelsesområdet for lov af 5. juni 2007, der gennemfører det nævnte direktiv; at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 4 i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis ved at have opretholdt artikel 20, 21 og 29 i lov af 6. april 2010 om markedspraksis og forbrugerbeskyttelse; at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 4 i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis ved at have opretholdt artikel 4, stk. 1, afsnit 3, i lov af 25. juni 1993 om udøvelse og tilrettelæggelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted og markedshandel, som blev indført ved artikel 7 i lov af 4. juli 2005 om ændring af lov af 25. juni 1993 om udøvelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted og om torvehandel, samt artikel 5, stk. 1, nr. 4, i kongelig anordning af 24. september 2006 om udøvelse og tilrettelæggelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	10.07.14
C-421/13	<p>Apple</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2 i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker af 22. oktober 2008 (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25) fortolkes således, at muligheden for beskyttelse af »en</p>	Dom	10.07.14

	<p>vares emballage« også omfatter en emballage, hvori der er inkorporeret en tjenesteydelse? 2. Skal direktivets artikel 2 og artikel 3, stk.1, fortolkes således, at et tegn, der gengiver en emballage, hvori der er inkorporeret en</p> <p>tjenesteydelse, kan registreres som varemærke? 3. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at kravet om at der skal kunne foretages en grafisk gengivelse, er opfyldt alene ved en tegning, eller med supplementer såsom en beskrivelse af emballagen eller absolutte størrelsesangivelser i metermål eller relative størrelsesangivelser med proportionsangivelser? 4. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet til også at omfatte varer, som detailhandleren selv har produceret?</p>		
T-182/13	<p>Moallem Insurance mod Rådet</p> <p>Påstande: Punkt 18 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) annulleres. Punkt 18 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55) annulleres. Det fastslås, at artikel 12 i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 og artikel 35 i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	10.07.14